RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

nr. 112.351 van 6 november 2002
in de zaak A. 112.367/VII-24.946

In zake : XXX,
die woonplaats kiest bij:
advocaat H. DE PONTHIERE,
kantoor houdende te 8900 IEPER,
Lombaardstraat 23

tegen :

1. de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de Minister van Binnenlandse Zaken.

DE VOORZITTER VAN DE VIIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX, van Iraanse nationaliteit, op 31 oktober 2001 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 oktober 2001 tot bevestiging van de beslissing van de Minister van Binnenlandse Zaken van 26 juli 2001 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten;

Gezien het verzoekschrift dat de verzoekende partij op dezelfde dag heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van dezelfde beslissing;

Gelet op de beschikking van 10 december 2001 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de artikelen 4 en 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST, op grond van artikel 26 van voormeld koninklijk besluit;

Gelet op de beschikking van 8 mei 2002 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 4 juni 2002;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die, loco advocaat H. DE PONTHIERE, verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur F. DE NEVE, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van advocaat E. MATTERNE, die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de voornaamste gegevens van de zaak als volgt kunnen worden samengevat :

1.1. De verzoekende partij komt België binnen op 17 juli 2001 en verklaart zich vluchteling op 18 juli 2001.

1.2. Op 26 juli 2001 neemt de Minister van Binnenlandse Zaken een beslissing tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten.

1.3. Op 4 oktober 2001 bevestigt de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing. De bevestigende beslissing van de Commissaris-generaal is als volgt gemotiveerd :

> "U verklaart op 5/3/1380 (Iraanse kalender; komt overeen met 26/5/2001 Europese kalender), samen met uw echtgenoot en dochter naar het Mehr ziekenhuis te zijn gegaan omdat uw dochter ernstig ziek was en dringende verzorging nodig had. U zou aan het onthaal van het ziekenhuis te horen hebben gekregen dat er geen plaats meer was in het ziekenhuis. Uw echtgenoot zou het ziekenhuispersoneel tevergeefs proberen te overtuigen hebben dat het dringend was, maar ze zouden geweigerd hebben uw dochter op te nemen. Toen zou uw echtgenoot zijn beheersing verloren hebben en er zou een ruzie ontstaan zijn. Uw echtgenoot zou heel kwaad zijn geworden en Khomeini en alle leiders van de Iraanse revolutie beledigd hebben. Op dat moment zouden agenten van de Nierouye Entezami gekomen zijn, alsook leden van de Hefazat-e-Ettelaat. Uw echtgenoot zou in het ziekenhuis door vijf agenten gearresteerd zijn. Uw echtgenoot zou twee dagen zijn vastgehouden in het politiecommissariaat en, na afgifte van een eigendomsakte, zijn vrijgelaten. Hij zou tijdens zijn detentie door de officier beschuldigd zijn van belediging van het regime en de opperste leider. Na zijn vrijlating zou hij bij u naar het ziekenhuis zijn gegaan. Op 7/3/01 (28/5/2001) zou uw echtgenoot persoonlijk een eerste convocatie gekregen hebben, van een officier van de Nirouye Entezami, om te verschijnen voor het revolutiegerecht op 10/3/1380 (31/5/2001). U zou daarna gedurende 27 dagen bij uw schoonvader hebben gewoond in Teheran. U zou daarna van de buren gehoord hebben dat er een tweede convocatie was voor uw echtgenoot.
>
> U zou op 7/4/1380 (28/6/2001) via de luchthaven van Teheran, Iran verlaten hebben en op 26/4/1380 (17/7/2001) in België aangekomen zijn. Uw schoonvader zou via omkoping te weten gekomen zijn dat er een arrestatiebevel tegen uw echtgenoot is

uitgevaardigd en dat de Nirouye Enteami nog enkele keren naar uw wijk zou zijn gekomen om te vragen waar uw echtgenoot zich bevond.

Gezien u uw vluchtmotieven volledig baseert op deze van uw echtgenoot, en vermits deze laatste een bevestigende beslissing kreeg van weigering van verblijf, op grond van kennelijk ongegrondheid, kan ook aan uw asielaanvraag geen positief gevolg worden gegeven.".

2. Overwegende dat verzoekster in een enig middel het volgende aanvoert:

"Dat de verzoekende partij onverminderd alle andere middelen aan te voeren na onderzoek van het administratief dossier of ambtshalve op te werpen door de Raad van State, volgend middel tot nietigverklaring voorstelt:

Schending van de artikelen 52 en 62 van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de Conventie van Genève, van art. 6 van het Verdrag van 4 november 1950 tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, afwezigheid van redenen en op zijn minst een manifeste appreciatiefout en schending van het algemeen principe van de rechten van de verdediging;

Doordat de bestreden administratieve beslissing vooropstelt dat de asielaanvraag van de verzoekende partij kennelijk ongegrond zou zijn en zulks in de volgend bewoordingen motiveert: "Gezien U uw vluchtmotieven volledig baseert op deze van uw echtgenoot, en vermits deze laatste een bevestigende beslissing kreeg van weigering van verblijf, op grond van kennelijk ongegrondheid, kan ook aan uw asielaanvraag geen positief gevolg worden gegeven.";

Dat de eenvoudige verwijzing naar de beslissing die getroffen werd in het dossier van de echtgenoot van de verzoekende partij, zonder motivering in feite en in rechte, onvoldoende is om te besluiten tot een kennelijk ongegrondheid van de asielaanvraag van de verzoekende partij;";

Overwegende dat de Commissaris-generaal besluit tot de kennelijke ongegrondheid van de asielaanvraag omdat verzoekster zich baseert op dezelfde feiten als haar echtgenoot en er ten aanzien van deze een bevestigende beslissing werd genomen; dat de verzoekende partij niet betwist dat ze haar asielaanvraag stoelt op dezelfde feiten als haar echtgenoot; dat de Commissaris-generaal in casu voor de motivering kon verwijzen naar de beslissing die genomen werd ten aanzien van de echtgenoot; dat uit het arrest nr. 110.808 van 1 oktober 2002, dat door de Raad van State ten aanzien van de echtgenoot geveld werd in de zaak A. 112.368/VII-24.947, blijkt dat de beslissing ten aanzien van de echtgenoot niet kennelijk onredelijk is; dat het middel niet gegrond is;

3. Overwegende dat de verzoekende partij geen gegrond middel tot nietigverklaring heeft aangevoerd; dat er derhalve grond is om toepassing te maken van artikel 26 van het koninklijk besluit van 9 juli 2000 houdende bijzondere procedureregeling inzake geschillen over beslissingen betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen; dat de vordering tot schorsing, als accessorium van de nietigverklaring, derhalve samen met het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing en het beroep tot nietigverklaring worden verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zes november tweeduizend en twee, door :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de H.	C. VERHAERT,	toegevoegd griffier.

De griffier, **De voorzitter,**

C. VERHAERT. **M.-R. BRACKE.**